

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۶

• گزارش جلسه نقد و بررسی

• برنامه امروز جشنواره

• نقد نمایش بانو آثویی

• اخبار جشنواره

پادشاه!

گزارش جلسه نقد و بررسی نمایش «عاشق کشون»

جلسه نقد و بررسی نمایش «عاشق کشون» در سالن فرشتگی مجموعه تئاتر شهر برگزار شد. در این جلسه که از مسوی دست اندرکاران تئاتر آقایان: محمد چرمیشور (نویسنده) و سیاوش نهمورت (کارگردان) و از سوی کانون ملی منتقلان تئاتر آقایان: نصرالله قادری - فرشید ابراهیمیان - همایون علی آبادی و مهرداد رایانی مخصوص شرک داشتند. حاضران به بحث و تعاطی اتفاق دارد و تبادل نظر پیرامون نمایش «عاشق کشون» برداختند. از بحث‌ها و نقطه‌نظرهای گوناگون که سرانجام و فرمایند شد، نکته مهمی که شاید برای دوستان شهرستانی باعث میل افاده باشد، این است که تمثیل صراحتاً به مثالیه یک جز تأکید بر داده‌ها و پرداخته‌ها و جهان‌بینی حاضران نداشت، نکته‌ای نمایش کشون در واقع به مفارش کارگردان این متن را نوشته است. چرمیشور خود را ذکر این نکه بود که تویینه نمایش «عاشق کشون» در نفل قول‌ها و نه در تمامت هستن و بک «تکیه‌بین درام تویین» نامید و اشاره کرد که خط کلی و چهارچوب کار را آفای نمایش کشون به حال و هوای خاص درام تویین ثانی عمل کرده است. از طبع و حاکساری به دل نشستن آفای نمایش کشون به دل فشرده که وی اساساً نه در نفل قول‌ها و نه در تمامت هستن خود در کل بربار و مفید قابل است. از طبع و حاکساری به دل نشستن آفای نمایش کشون به دل فشرده که وی اساساً نه در نفل قول‌ها و نه در تمامت هستن زیستن تئاتریش هیچ‌گاه از فرنگ و مستفرنگ استفاده نمی‌کند و تنها در جستجوی نمایش و فرهنگ ایرانی است. از ارادات اعضای کانون ملی منتقلان تئاتر، خود را از شمار درام تویین حرفه ای دانند و این که این فی برای او یک حرفه است و نه الهام و جوشش و جهش درونی.

۹ بیژه

شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر

تهران ۷ تا ۱۷ یونی ۱۳۹۶

THE 16th FADJR THEATRE FESTIVAL

نمایش «زبان و هویت تئاتر» ۲۳ بهمن ماه در تهران گشایش می‌یابد

همزمان با برگزاری شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر نفر همایش زبان و هویت تئاتر ۲۳ بهمن ماه در محل سالن رودکی تالار وحدت گشایش می‌یابد. در این همایش سه روزه اساتید و صاحب‌نظران هر تئاتر در زمینه هنر نمایش، زبان و هویت تئاتر سخنرانی می‌کنند. در اولین روز همایش اساتید دانشگاه، جواد ذوق‌القفاری (کارگردان تئاتر دانشگاه)، فرهاد همیندوس‌بور (اساتید و کارگردان تئاتر)، بهزاد قادری (اساتید دانشگاه)، سخنرانی عروسکی)، چیستا پتریک (کارگردان تئاتر و همایون علی آبادی (منتقلان تئاتر از اعضا کانون ملی منتقلان تئاتر فرهنگ و دانشگاه)، همچنین دکتر پروانه مژده (اساتید دانشگاه)، و دکتر روبرتو چوچولی کارگردان تئاتر از کشور آلمان که از جمله میهمانان شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر فرهنگ و دانشگاه) می‌کنند. در همایش «زبان و هویت تئاتر» همچنین زان کلود کاربر تویینه و همکار پیشبروک از کشور فرانسه در ساعت ۹/۳۰ هستند در روز ۲۴ بهمن ماه در محل سالن رودکی به ایجاد سخنرانی می‌پردازند. همچنین تئاتر از کشور آلمان که از جمله میهمانان شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر فرهنگ و دانشگاه) می‌کنند. در همایش «زبان و هویت تئاتر»، همین تجدد (پژوهشگر تئاتر)، فرشید ابراهیمیان (اساتید دانشگاه)، حسن فخری (نویسنده و ۲۵ بهمن ماه هستند. پس از ایجاد سخنرانی در آخرین روز همایش «زبان و هویت تئاتر» در روز ۲۵ بهمن ماه برگزار می‌شود. شایان ذکر است این همایش همه روزه از ساعت ۹/۳۰ تا ۱۳ در سالن رودکی تالار وحدت برپا می‌شود.

• حلوا حلوا دهنم شیرین

• گفتگو با تاجیگیش فنائیان

• گفتگو با بهزاد صدیقی

• درباره پانزده جشنواره

• گفتگو با مدیر کل فرهنگ و اموزش عالی

درباره پانزده جشنواره تئاتر فجر

سید وحید ترحمی مقدم

الف: شرکت «اسد فضه» رئیس تئاتر و موسیقی وزارت فرهنگ سوریه در سمینار «چشم انداز تئاتر امروز در کشورهای اسلامی». ب: نمایش‌های شرکت‌کننده خارجی: نمایش «یوسف گمگشته» از تاجیکستان، نمایش «کلید» از آذربایجان و نمایش سفر حنظله از سوریه.

پیازدهمین جشنواره

جشنواره یازدهم تئاتر فجر از ۱۷ بهمن ماه سال ۱۳۷۱ کار خود را آغاز نمود و طی آن در بخش نمایش‌های برگزیده مجموعاً ۲۲ نمایش، که یک نمایش آن «ویژه خواهان» بود به روی صحنه رفت و در بخش نمایش‌های کمدی (جنبی) جمعاً ۷ نمایش به اجرا درآمد. بخش نمایش‌های برگزیده در سالنهای: تئاتر شهر (اصلی، چهارسو)، تالارهای سنگلاج، محراب، هنر، وحدت و فرهنگسرای بهمن اجرا گردید و به برگزیدگان نمایش‌های اختصاص داشت که در طول سال در تهران و شهرستانها به روی صحنه رفته و به جشنواره راه یافته بودند.

بازیها و نمایش‌های سرگرم‌کننده: برنامه نمایش‌های خاص کودکان و نوجوانان و بزرگسالان و کمدی‌های شاد در کنار اجرای تعریفی، شاهنامه‌خوانی و پرده‌خوانی بخش‌های دیگر جشنواره یازدهم بودند و در سمینار پژوهشی تعزیه، ۱۲ مجلس تعزیه اجرا گردید.

جشنواره یازدهم به شکل مسابقه انجام نشد و در اختتامیه جشنواره، که ۲۲ بهمن ماه برگزار گردید، به کلیه گروههای شرکت‌کننده، نشان جشنواره و سکه بهار آزادی هدیه گردید. جشنواره یازدهم با وجود عنایت به نمایش‌های سنتی و حضور گروههای «تعزیه» و «تخت‌حوضی» در آن، به دلیل پارهای از ضعف‌ها که در شکل اجرایی آن نمود عینی داشت، باعث شد تا این دوره از جشنواره، چون سالهای گذشته‌اش، از گرمی همیشگی‌اش برخوردار نباشد و کاستی‌ها به چشم آیند. برگزارنشدن جلسات نقد و بررسی که یکی از پاهای ثابت جشنواره‌های قبل بود و برگزاری همه‌ساله آن سبب و وسیله تبادل نظر در میان هنرمندان شرکت‌کننده می‌گردید، یکی از این ضعف‌های مطرح شده در جشنواره یازدهم است. حسین جعفری دیرین یازدهمین جشنواره فجر بود.

ویژگی‌های قابل ذکر «یازدهمین جشنواره» الف: برگزاری نمایشگاه ویژه کتابهای تئاتری ب: انتشار بولتن (مجموعه‌ای از مقالات تئاتری)

نمایشی، همچنان مستولیت مدیری جشنواره را عهده‌دار بود.

جشنواره هم برای نخستین بار در طول یک‌دهه برگزاری، به شکل بین‌المللی برگزار گردید و کشورهای سوریه، جمهوری آذربایجان و تاجیکستان با سه نمایش، شرکت‌کننده این دوره بودند.

نمایش‌های شرکت‌کننده در سالنهای: تئاتر- شهر (اصلی، چهارسو، شماره ۲)، تالار وحدت و فرهنگسرای بهمن، مجموعاً در پنج سالان در دو گروه مسابقه و حرفاًی به اجرا درآمدند و همزمان با اجرای جلسات نقد و بررسی، سمینار تئاتر فرانسه با نمایش ۱۲ فیلم، با حضور ژان کلود کاریر، آندره لویی پرینتی «رئیس انتستیتو بین‌المللی تئاتر» و ژرژ بنو «دبیرکل انجمن جهانی منتقدین تئاتر» برگزار شد.

«خبرنامه» این جشنواره در روزهای برگزاری جشنواره انتشار نیافته و پس از پایان جشنواره، توزیع و به دست علاقه‌مندان رسید. هیأت داوران دهمین دوره، مرکب از «دکتر محمود عزیزی، سیدمهدي شجاعی، جلال رفیع، اکبر زنجانپور و سعید کشن‌فلاح» بودند.

هیأت داوران هیچ‌کدام از نمایش‌های شرکت‌کننده را به عنوان کار برتر نشناخته و جایزه بهترین کار، به پاس شرکت گروههای نمایشی در جشنواره و تقویت فعالیتهای تئاتر به کلیه آثار شرکت‌کننده جشنواره تعلق گرفت. ۱- گلاب آدینه کارگردان نمایش «مرگ یزدگرد»

جایزه بهترین کارگردانی

۲- حسن حامد «بچه‌های تابستان» و عبدالخالق مصدق «آسایشگاه آبی» مشترکاً جایزه بهترین متن

۳- انوشیروان ارجمند «سایه‌ماه» و صفر روحی «آسایشگاه آبی» مشترکاً جایزه بازیگر مرد

۴- پانته‌آ بهرام و سیما تیرانداز «مرگ یزدگرد» مشترکاً جایزه بازیگر زن

همچنین کانون منتقدین نیز آرای خود را بدین شرح اعلام داشت:

الف: بهترین متن: نمایشنامه «مرگ یزدگرد» نوشته بهرام بیضائی

ب: بهترین کارگردانی: نمایش «مرگ یزدگرد» کار: گلاب آدینه

ج: بهترین نمایش (بطور نسبی): «مرگ یزدگرد» د: بهترین بازیگر مرد: اנוشیروان ارجمند در نمایش «سایه ماه»

هنرجاییزه ویژه به بازیگر خردسال نمایش «بچه تابستان» مهناز غمخوار

ویژگی‌های قابل ذکر «دهمین جشنواره»

جشنواره نهم تئاتر فجر روز ۲۴ بهمن ماه سال ۱۳۶۹ آغاز و روز ۲۰ بهمن ماه به کار خود پایان داد. مستولیت نهمین جشنواره را چون جشنواره‌های «عمر ۷ و ۸» علی منتظری عهده‌دار بود.

نهمین جشنواره در سه بخش «جشنواره جشنواره‌ها، ویژه و جنبی» برگزار گردید و در بخش جشنواره‌ها، نمایش از ۸ تا ۱۲ نمایش از استان کشور که برگزیدگان جشنواره‌های منطقه‌ای بودند بر روی صحت رفتند. در این جشنواره ۲۵۸ هنرمند حرفاًی و تجربی در بخش‌های ویژه شرکت داشتند و ۱۵۱ هنرمند شهرستانی گروههای شرکت‌کننده در بخش جشنواره جشنواره‌ها را شکل می‌بخشیدند. ضمناً سمینار انجمنهای نمایش در روزهای ۲۹ و ۳۰ بهمن برگزار گردید.

در این دوره هیأت داوران کانون ملی منتقدین برگزیدگان خود را به شرح ذیل معرفی نمودند: الف) دیدار رزاقی (قاب بی تصویر)، سپیده‌پرور «شقایق دره»، محمود پاکنیت «قاب بی تصویر» در بازیگری؛ ب) علینقی رزاقی نویسنده و کارگردان «قاب بی تصویر».

در نهمین جشنواره دو نمایش برتر جشنواره جشنواره‌ها «پر پرواز» و «قاب بی تصویر» بودند.

ویژگی‌های قابل ذکر «نهمین جشنواره» الف: هیأتی مشکل از مستولین تئاتر کشور فرانسه، آلن گرومیک، «رئیس فستیوال آوینیون»، توماس اردوس «مشاور تئاتر شهر پاریس و مشاور فستیوال آوینیون»، ژان پیرژاتو «منتقد و مشاور جشنواره»، ژیل آنکه‌تیل «منتقد و مشاور جشنواره»، ژان ساماری «رئیس اداره برنامه نمایشی» و برنداد دوسل «مشاور جشنواره» بنا به دعوت مرکز هنرهای نمایشی، میهمانان نهمین جشنواره بودند که جهت انتخاب نمایش‌های شرکت‌کننده از جشنواره فجر، برای حضور در جشنواره آوینیون، به تهران فراخوانده شده بودند.

ب: نمایشگاه عروسکهای ژاپنی توسط کارگاه نمایش عروسکی مرکز هنرهای نمایشی و مرکز فرهنگی و اطلاعات سفارت ژاپن، برگزار گردید. ج: مسابقة عکاسی تئاتر و نمایشگاه پوسترها تئاتر نیز در طول برگزاری جشنواره برپا گردید.

دهمین جشنواره

جشنواره دهم تئاتر فجر روز ۲۲ بهمن ماه سال ۱۳۷۰ کار خود را آغاز نمود و علی منتظری در آخرین دوره حضور خود در مرکز هنرهای

یک نمایش ژاپنی در تهران

علیرضا احمدزاده

بیضائی کس دیگری کارگردانی این اثر را بعهد داشت، بعيد به نظر می‌رسد که چنین اثری، شکل بدیع کنونی را کسب می‌کرد. بهرام بیضائی که نسبت به نمایش ژاپن شناختی شکرف دارد با آشنایی کامل از ضرب‌آهنگ نمایش نو (Noh)، اصوات موسیقیایی متنطبق بر حرکات و مضامین نمایش و هم چنین کوشش پا بر زمین مخصوصاً در بازی مهشاد‌خبری و پیچیدگی نوع بازی در حالات صورت و حرکات بدن پارسا پیروزفر و مژده‌شمسانی است تاثیری از هر نظر به کمال رسیده در منظر نگاه تماشاگر بنشیند. حتی استفاده از ماسک که یکی دیگر از ویژگیهای اجرایی نمایش نو (Noh) است در این کار وجود ندارد تا جایی که بانو آنوبی صرفاً با ماسک بر روی تخت حضورش حس می‌شود. در مجموع نمایش کوتاه‌اما‌جذاب، پیچیده و زیبای بانو آنوبی کاریست که به درستی درک و اجرا شده است.

شروع خوب رزق و برق صحنه یا امثال اینها چه در نوشته و چه در اجرا نیست بلکه شروع خوب شروعی است که بتواند در فرست متاسب مخاطب را با موضوع و آدمهای نمایشی متصل کرده بدبان خود بکشد. البته این را هم باید مد نظر داشت که شروع خوب به تنها کافی نیست شرح و بسط و پایان دادن به موقع هم از جمله نکات قابل تعمق‌داند و لازم‌الاجرا. بوده‌اند کسانی که نمایشی را خوب شروع کرده‌اند اما فقط شروع خوب بوده یا توانسته‌اند شرح و بسط درست و کافی به نمایش بدهند یا اینکه پس از شرح و بسط موفق به جمیع و جور کردن ماجرا نشده‌اند. همینطور است دقت در انتخاب و آوردن آدمهای نمایش به عرصه بازی آدمی که هیچ‌گونه پیوندی با کل قسمه ندارد و در شکل‌گیری و انجام آن دخالت ندارد یا به عبارت دیگر بود و نبود آن فرقی ندارد بهتر است نباشد اینکه از آن آدم تو خوشت آمده دلیل نمی‌شود که وارد عرصه نمایش کنی و بعد سرگردان و رها به دست فراموشی سپرده شود. ضرورت انتخاب نه تنها در موضوع و قصه و بهجا آوردن عناصر نمایشنامه حائز اهمیت است بلکه در برگزیدن بازیگر و سایر عوامل صحنه مثل نکور و ملزومات و موسیقی و نور و لباس هم به همان اندازه مهم است.

داود فتحعلی بیکی

با همین ویژگی روبرو هستیم، مردی بسیار خوش ظاهر و متمول، در حالیکه بر بالین همسر مریضش حضور دارد خاطره‌ای را همراه معشوقه پیشین‌اش مرور می‌کند. این بازگشت به گذشته حسرتی است که مرد با آن درگیر است وی با اینکه در ظاهر مخالفتی از خود بروز می‌دهد، اما در نهایت برای دستیابی به نیازهایش حاضر می‌شود تمامی عواطف و مهر همسرش بانو آنوبی را الگمال کند. طراحی صحنه با سادگی اما عمیق پیش‌چشم ماست و میرانسن‌ها بر معنای دراماتیک اثر دلالتی کامل دارند. نکته سنجیهای غنایی، نیروی نمادسازی، ظرافت، سادگی صحنه و شکردهای بازی، از ویژگیهای این نمایش است. رویدادها با چهره‌هایی که از دنیای مردگان بازگشته‌اند به تماشا گذاشته می‌شوند. این کیفیت آن دنیایی، در نو (Noh) کیفیتی اساسی است. اجرای نمایش ژاپنی در تهران، اتفاق غریبی است که تنها با هدایتی ویژه عملی می‌شده است و اگر غیر از

نمایش «بانو آنوبی» نمایش بانو می‌شیما کارگردان: بهرام بیضائی بازیگران: مژده شمسانی، پارسا پیروزفر و مهشاد مخبری نمایش بانو آنوبی ریشه در نمایش نو (Noh) ای ژاپنی دارد این نوع نمایش، سنتی و اشرافی سرچشم‌هاش نیمة دوم سده چهاردهم و هم زمان با دوره فنودالیته در ژاپن است. مسائلی که باعث رشد و شکوفایی این نوع نمایش در ژاپن شدند بسیار متنوع هستند. اما در کل می‌توان آوازها و رقصهای مردم‌پسند و هم چنین مراسم آنینی و لال بازی را از دلایل شکل‌گیری نمایش نو (Noh) دانست. می‌توان اذعان داشت که تصویر کلی و محوری نو (Noh) روایت و خاطره است. در این نمایش چهره‌ها بخشی از زندگی گذشته‌شان را دوباره زندگی می‌کنند و یا رویدادی تاریخی را جان می‌بخشند و دوباره ناپدید می‌شود. در اجرای این نمایش ما اساساً

حلوا حلوا دهنم شیرین

□ قسمت آخر

جدی از دهان یک آدم مچول و عقب مانده همان تأثیر را ندارد که از دهان یک آدم عاقل بیرون بیاید. خلاصه اینکه مضمونه یا کمدی در کلام و در عمل و بازی هر یک دستور زبان خاص خودش را دارد.

گفتنی زیاد است و بضاعت حقیر اندک. چند نکته‌ای را هم که به حسب تجربه دریافت‌های آدآور می‌شوم و برایت آرزوی موفقیت می‌نمایم.

از جمله نکات مهمی که بدان باید توجه کرد اینست که صرف چاپ شدن هر نمایش دلیل بر خوبی جذاب بودن آن نیست هستند کسانی که آثار ارزشمند نمایشی دارند و هنوز به چاپ نرسیده یا صاحب اثر، موفق به عرضه چاپ شده آن نشده است.

این را هم بدان که نمایشنامه خوب را ممکنست ضعیف اجرا کرد و نسبتاً قابل قبول اما نمایشنامه بد را با بهترین بازیگران هم نمی‌شود خوب و قوی اجرا کرد چرا که پایه و بنیان سست و ضعیف برای هیچ ساختمانی مناسب نیست حتی برای نمایش.

یک نمایش خوب باید شروع خوب داشته باشد حالا چرا در میان اصول نمایشنامه‌نویسی یک مرتبه بر این نکته تأکید کردم به دلیل اینکه خیلی از نمایشها را دیده‌ام که می‌توانستند با شروع خوب خوش عاقبت باشند مقصود از

و این شد که رفته رفته قاعدة اجرای نمایش‌های تخت حوضی به دست فراموشی سپرده شد و اگر نبودند اندک هنرمندان عزیزی که به‌بهای عمر خود در حفظ اصالتها کوشیدند و آن را قانون‌مند به‌نسل ما رساندند امروز مثل خیلی از پدیده‌های نمایشی گذشته جز اسمی از آنها نداشتیم. جالب است که بدانی خیلی از آنها که به‌ظاهر در نمایش‌های به‌اصطلاح سیاه‌بازی عمری را گذرانده‌اند قاعدة کار تخت حوضی را نمی‌شناسند چون از وقتی دیده‌اند آن را بر روی صحنه تئاتر فرنگی دیده‌اند و خیلی از جوانها هم تصور می‌نمایند این‌گونه اجراهای اگر اصیل و درستشان بعض‌آجرا شود پدیده تازه‌ایست. حال که صحبت به تخت حوضی کشید اجازه بده چند کلامی هم راجع به مضمونه (کمدی) برابت بگویم آنهم برای خودش قواعدی دارد سخت و پیچیده که هتماً باید شناخت اگر به عنوان مثال یک ژنرال را با لباسی شندر پندری و مدلالهانی از حلبي به‌روی صحنه بیاوری، همان معنارانمی‌دهد که بالباسی فاخر و مدلالهای اصلی و یا همین لباس فاخر با مدلالهای اصلی بر تن یک آدم بزدل و یا یک آدم جدی و شجاع معنی متفاوتی پیدا می‌کند. کلام

عمده‌ترین مسائل بشری را مد نظر دارد. و مورد بررسی قرار می‌دهد و در جزئیات متوقف نمی‌شود. ما در رئالیسم، ناتورالیسم و سبکهای مشتق این‌ها، به‌اشخاص، اشیاء و حوادث علمی نگاه می‌کنیم. پیروی از دیدگاه جزء‌نگر غربی را در واقع می‌توان با نگاه پیروان علوم تجربی مقایسه کرد. اما هنری که در ایران تا به حال رواج داشته است، اجزاء را مرتبط با کل بررسی می‌کند، و به‌جزء منهای مبداء آن نگاه نمی‌کند.

یا کل را به‌ نحوی تعریف می‌کند که اجزاء خودش را در برابر می‌گیرد. یعنی هم به‌جزء توجه دارد هم کل.

* آنای فنائیان راجع به‌سه نوع آدم صحبت کردید. لطفاً کمی در این مورد توضیح بدهید.

فنائیان - در قصه‌های مثنوی پادشاه مظہر معنویت است نه به عنوان یک اقتدار زمینی. در قصه «دژ هوش ربا»، پادشاهی هست که سه پسر دارد. این سه پسر عزم سفر دارند. به‌آنها گفته می‌شود که به‌غیر از «دژ هوش ربا» همه جا می‌توانند بروند. چون در دژ هوش ربا فریبندگی‌هایی هست که خطرناک است. همین ابتدا یادآور گندم و سیبی است که آدم را از آن نهی کردند. اما این سه پسر مثل همان «آدم» بسیار کنجکاو می‌شوند که دژ را ببینند و در جریان حوادث شیفته می‌شوند. در جریان این شیفتگی ما با دیدگاه‌های این سه نفر آشنا می‌شویم از دید عرفانی مولوی در نهایت آن که تعادل را پیشه می‌کند، سعادت‌مند تلقی می‌شود.

* نظر شما درباره بخش حرقه‌ای جشنواره چیست. آیا فکر می‌کنید وجود این بخش می‌تواند در کیفیت جشنواره تغییری ایجاد کند. اگر پاسخ شما مثبت است بمعجه شکل این تغییر می‌تواند صورت بگیرد.

فنائیان - به‌هر حال امسال حرکت دیگری دارد صورت می‌گیرد. بودن این بخش از نظر دامنه رقابت و ارتقاء سطح تکنیکی کار و این که به‌هر حال آنچه هست جلوی چشم بیاید. این به‌خودی خود مثبت و مفید است. به‌هر حال آنچه ما داریم باید رو کنیم من قبل از اینکه اتفاق بیفتند نظری نمی‌دهم.

ما همدلی ملی و دینی می‌خواهیم

— گفتگو با تاجبخش فنائیان - کارگردان «دژ هوش ربا» —

اشخاص کاملاً قابل تفکیک نبود، منحصر به‌خودش نمی‌شد، برخلاف شخصیت در نمایشنامه رئالیستی یا حتی نمایش‌هایی که در سبکهای مشتق از رئالیسم نوشته می‌شود. حضور این شخصیتها در طول تاریخ قابل درک است. همه انسان‌ها با هر طرز تفکر، شیوه زندگی و جهان بینی، از دید مثنوی به‌سه نوع تقسیم می‌شوند که نمایش «دژ هوش ربا» هر سه را بررسی کرده است، و شیوه زندگی آنها را در واقع مطرح کرده است، و نتایج حاصل از هر یک از شیوه‌ها را هم پیش‌بینی کرده است. ویژگی‌های این شخصیتها را همیشه می‌توانیم چه در خودمان و چه در آدمهای اطراف خود مشاهده کنیم. این نوع نگاه به‌آدمها و حوادث برمی‌گردد به‌شناختی مبتنی بر وحدت‌گرایی و کل‌گرایی که

* «نمایش دژ هوش ربا» را برای اجرای در بخش حرقه‌ای جشنواره در حال تحریر نمی‌ستید. متن نمایش شما از مثنوی مولوی القباس شده است. چرا این قصه را انتخاب کردید؟

فنائیان - وقتی برای چندمین بار مثنوی را مطالعه می‌کرم. به‌نظرم رسید که بعضی از حکایتهای مثنوی، ویژگی‌های نمایشی قابل توجهی دارند. سعی کردم این ویژگی‌ها را شناسایی کنم. متوجه شدم که تحلیلهای خود مولوی، چه به عنوان روایت کننده قصه، و چه به عنوان تحلیلگر وقایع و حوادث و چه روابط شخصیتها، بسیار جذاب و دیدنی است. ویژگی مهمی که در این حکایات دیدم، این بود که شخصیتها در واقع جنبه فردی نداشتند. بلکه یک ماهیت کلی داشتند یعنی اینکه یک شخص از دیگر

* در این شکل مطرح شده از میان خودشان باید کسانی را برای آموزش دادن انتخاب کنند.

فناشیان - بله. من چون جزئیات طرح را نمی‌دانم نمی‌توانم قضاوت کنم.

* چهین شرورتی اساس شده است.
نظر شما چیست؟

فناشیان - به نظر من مشکل را باید اساسی حل کرد. یکی اینکه ببینیم تئاتر ملی ما اصلاً چه خصوصیاتی دارد و دنبال چه هستیم و بیشتر آن جنبه را تقویت کنیم، آموزش بدھیم. در نظام آموزشی فعلی ما هم این مشکل اساسی است. آن چه که تدوین شده است و آموزش داده می‌شود. مبتنی بر دیدگاه کلی گرای ما اصلاً نیست. مبتنی بر دیدگاه جزء نکر است. اگر بخواهیم ایراد اساسی بگیریم. این است که آنچه ما داریم نسبت مستقیمی با فرهنگ، تاریخ و جغرافیای ما ندارد. بنابراین مشکلات و تعارضاتی، با جامعه دارد که ما شاهد آن هستیم یعنی دانشجویی که وارد دانشکده تئاتر می‌شود چیزی را آموزش می‌بیند که ممکن است جامعه در ریشه‌های خودش با آن در تعارض باشد. او هم بهمان نسبت متعارض با جامعه خودش ممکن است که رشد کند. از طرفی چون ایرانی است و متدين، یک قرابت‌هایی را طالب است. این سردرگمی ایجاد می‌کند و این خوبه‌خود یک مقدار اغتشاش در ذهن و رفتار این‌ها به وجود می‌آورد. قراردادهایی که ما الان در نظام آموزشی خود داریم برای نمایش‌هایی که جنبه رئالیستی، اکسپرسیونیستی، ناتورالیستی یا سورئالیستی دارند بسیار مفید است ولی برای دید کلی گرا ما قراردادهایش را نداریم. ما یک کفه داریم. این است که تعادل نداریم. به نظر من در بی‌تعادلی هم انواع بهانه‌گیری‌ها و اشکالها وجود دارد.

با زیگران نمایش «دز هوش ربا» عبارتند از: حسن سرچاهی، قربان نجفی، افشین پایدار، شیرین شازده‌احمدی، سودابه گورزی، شقاچ عشقی، حوریه هوشیدری و ...

بفرمانیان - در مورد آموزش در دانشگاه‌ها ما براساس قراردادهای از پیش تدوین شده کار می‌کنیم. این قراردادها تقریباً همان چیزی است که قبل از انقلاب هم بوده است و در واقع مبتنی بر شیوه نگاه غربی‌ها به هنر است. در این مورد من فکر می‌کنم آموزش دانشگاه موفق است. نسبت به مجموعه امکاناتی که هست. با توجه به بازدهی این نظام آموزشی در گرایش‌های مختلف بازیگری یا نویسنده‌گی یا کارگردانی یا طراحی صحنه و حضور تقریباً وسیع دانشجوها در زمینه‌های حرفه‌ای، در جاهای مختلف و موقوفیت‌های آنها در جشنواره‌های مختلف که چشمگیر هم بوده است. تا حدی که بدون حضور این‌ها پای تمام جشنواره‌ها می‌لنجید. این نشان می‌دهد که نظام آموزشی ما به نسبت دانشکده‌های مختلف، موفق عمل کرده است. من فکر می‌کنم، ایرادی که به شیوه آموزش می‌کیرند. از طرف کسانی است که از دور به آن نگاه می‌کنند.

البته نسبت به قراردادهایی که در حال حاضر در دست داریم، نقص‌هایی هم داریم. یعنی اینکه بچه‌های ما امکان این را دارند که از طریق ویدئو بهترین آثار را ببینند. اما امکان شرکت در فستیوالهای جهانی و دیدن کارهای دانشجویی کشورهای پیشرفت‌های را ندارند. و از آنجا که یک چنین تماسی، دیدهارا وسیع‌تر می‌کند و ذهنها را بازتر و حتی من معتقدم اعتماد به نفس را بیشتر می‌کند و یک معیاری برای سنجش توانایی‌ها خود به ما می‌دهند. که این در قراردادها تقریباً جایش خالی است و همین‌طور در زمینه کتاب با آن ميزانی که مورد نیاز ماست کتاب نداریم. دیگر این که کسترش مراکز آموزشی یک کمی کیفیت تدریس را پایین می‌آورد. چون این مراکز آموزشی جدید ممکن است گاه ناچار شوند که از استادهای کم تجربه استفاده بکنند. ولی با وجود همه این‌ها، حاصل این نظام آموزشی، گاه نشان داده است که فارغ‌التحصیلان از بعضی حرفه‌ای‌ها کم ندارند. در مورد آموزش هنرمندان حرفه‌ای، اگر نظام آموزشی مانقص دارد با این دیدگاه حرفه‌ای‌های ما کجا می‌خواهند آموزش ببینند. چه کسی این‌ها را آموزش بدهد.

* به نظر شما تئاتر در حال حاضر چه وضعی دارد و چگونه می‌شود تحولاتی بر آن ایجاد کرد؟

فناشیان - در مورد بخش اول سؤال شما، خوب برای مدتی تئاتر در واقع تعطیل شد و زخم هولناکی خورد. فکر می‌کنم این مدت سه، چهار سال اخیر اگر ما برای مجموعه هنرها طراح داشته باشیم. مثلثاً در زمینه تئاتر طراحانی که فرهنگ ایرانی، اسلامی را خوب بشناسند، جزئیاتش را درک کرده باشند و از جهت نمایش هم بتوانند تشخیص بدهند که این فرهنگ چگونه قابل انتقال است. از طرفی موقعیت اجتماعی فعلی را خوب درک کنند، مردم را بشناسند. جو به اصطلاح موجود جهانی را بشناسند و نیاز آینده را هم بشناسند. پتانسیل هنرمندان را خوب بشناسند. درک بکنند و طرز استفاده از این پتانسیل را برای رسیدن به هدف بفهمند و یک همدلی ملی و دینی در هنرمندان به وجود بیاورند و در تماشاگرها. که البته کار خیلی پیچیده‌ای می‌شود که یک نمایش شیرین و با شکوهی را در ایران به وجود آورد. ولی چون همه این‌ها حاصل نمی‌شود، گاه مسئولین مستقیم تئاتر، ترجیح می‌دهند صورت مسئله را پاک کنند و به کارهای دیگر بپردازنند. گاه می‌گویند حالا یک حرکتی انجام بدھیم ببینیم چه می‌شود. یعنی آزمایش می‌کنند قبل از اینکه طراحی کنند و بدانند که انتهای این راهی که می‌روند چیست. به نظر من طراحی تئاتر امرور، شناخت عمیق‌تر و همه‌جانبه‌تری لازم دارد.

* در مورد آموزش تئاتر، با توجه به اینکه خود شما در دانشگاه دست اندک کار هستید و جزء هیأت علمی دانشگاه، گاه از طرف هنرمندان و متفکرین این قضیه مطرح می‌شود که در زمینه آموزش تئاتر ما با مشکل رویرو هستیم در صحبتی که آقای مهاجرانی با هنرمندان داشتند. طرح آموزش حرفه‌ای هنرمندان تئاتر هم داده شد. به نظر شما آموزش تئاتر عالی در چه سلطھ است. این چیزی که آنقدر متعال درباره آن صحبت می‌شود. آیا واقعیت دارد.

اگر دارد چه باید کرد. تظاهرات را در باره آموزش حرفه‌ای هنرمندان هم

این تشكیلات صنفی را حس می‌کنید؟ چرا؟

صدیقی - فکر تأسیس «خانه تئاتر» شاید از یک سال پیش ذهن مرا به خود مشغول کرده بود اما هرگز فرصت آن را نیافدم که خودم آن را به صورت قلمی مکتوب و منتشر کنم و خوشبختانه یکی دو نفر از همکاران این فکر را که شاید همزمان به ذهنمان خطور کرده بود، به صورت مقاله یا گزارشی مکتوب و منتشر کردند. لزوم ایجاد چنین «خانه‌ای» برای تئاتر ایران خالی از لطف نبوده و نخواهد بود. اگر همه هنرمندان و دست‌اندرکاران دست به دست هم بدهند و مسؤولین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و مرکز هنرهای نمایشی بر وجود چنین «خانه‌ای» بیشتر بیاندیشند و تعمق کنند و تأثیرات مثبت آن را در نظر داشته باشند، «خانه تئاتر» می‌تواند خیلی زود با بودجه نه‌چندان زیادی پا بگیرد و فعال شود. ضمن آنکه تجربه «خانه سینما» بر لزوم وجود این تشكیلات صحنه گذاشته و ثابت کرده که تجربه مثبت و درستی بوده است. حیات سالم و فعال این خانه در بعد از تأسیس، دیگر به فعالیت مستمر با رعایت همه قوانین صنفی این نهاد از طرف همه اهالی تئاتر بستگی دارد.

● بهنظر شما چایگاه متقدان عا در این میانه کجاست؟ و آیا کانون ملی متقدین در این راستا فعالیت‌هایی خواهد داشت؟

صدیقی - متأسفانه وضعیت نقد و نقدنویسی و نقادی و متقدان تئاتر در ایران همچون وضعیت تئاتر در شرایط مطلوبی قرار ندارد. نه هنرمندان نقد را جدی گرفته‌اند و نه تماشاگران. متقدان تئاتر نیز به صورت کجدار و مریز دست به قلم می‌برند و نمایش را مورد نقد و بررسی قرار می‌دهند. نگارنده که خود چند سالی است که در حیطه نقدنویسی فعال است و سالهای است که جریان نقد نمایشها را در مطبوعات تعقیب می‌کند، هنوز توانسته است جایگاه درستی را برای آن پیدا کند. متقدان ما با فعالیت مستمر و نقد سالم نمایش می‌توانند بر جریان تئاتر کشور تأثیرگذار باشند و چشم‌انداز درستی را از تئاتر ایران تبیین کنند. خوشبختانه با بذل توجه رئیس جدید مرکز هنرهای نمایشی به کانون ملی متقدان تئاتر ایران و آغاز فعالیت دوباره و مجدد این کانون امید می‌رود که هم متقدان به جایگاه خود دست پیدا کنند و هم با فعالیت منظم، مفید و مستمر خود بتوانند همراه با آگاهی از وضعیت تئاتر دنیا بر تئاتر کشور مؤثر باشند.

همه منتظر

خلافیت‌های نو هستیم

گفتگو با بهزاد صدیقی منتظر روزنامه ابرار

امسال فرصت بسیار مغتنمی برای همه است. در

این بخش باید با استفاده از تجربیات پیشین

افراد، شاهد دیدن تجربیات تازه و نوینی باشیم.

همه منتظر دیدن هنری‌ترین، خلاق‌ترین و

نوآورترین نمایشها در این بخش هستند. دیدن

شیوه‌های مختلف اجرایی (در حد متوسط به

بالا) انتظارات معمولی است که حرف‌ایها باید

بتوانند چنین انتظاراتی را برآورده کنند.

● بهنظر شما از تقادان تئاتر در این وضعیت کاری ساخته است؟ اگر نه، چرا؟ اگر آری، چه کاری؟

صدیقی - اگر نقد و نقادی تئاتر نتواند بر تئاتر و

مسایل آن تأثیر بگذارد، منتظر یا نقد نتوانسته به

موفقیت خود دست پیدا کند. اگر یک منتظر بدون

حب و بغض و به صورت صحیح در مورد

وضعیت تئاتر و نمایشها و جشنواره‌های فعلی

و اجراهای روی صحته نظر بدهد و قضاؤت کند

و پیشنهادهای اصولی و منطقی برای آن داشته

باشد و نگاهی علمی و دلسوزانه به تئاتر داشته

باشد، می‌تواند به یاری تئاتر بپاید و کمک

مؤثری هرچند اندک به تئاتر بکند.

● چندی است که طرحی با عنوان «خانه تئاتر»

مورد بحث می‌باشد؛ آیا شما نیز لزوم ایجاد

● بهنظر شما یک جشنواره آرمانی تئاتری چگونه جشنواره‌ای است؟

صدیقی - فکر کرکردن در مورد جشنواره آرمانی تئاتری اگرچه بعيد به نظر نمی‌رسد اما در این اوضاع و احوال کنونی مثل این می‌ماند که «ما بخواهیم مدینه فاضله‌ای را بسازیم. برای رسیدن به چنین جشنواره‌یاداشتن آن باید همه شرایط مهیا شود و همه دست به دست بدهیم. برنامه‌ریزی ریشه‌ای و اصولی، مدیریت صحیح، پرورش استعدادها و به کارگیری خلاقیتها، استفاده از تجربیات بالارزش سایر جشنواره‌های تئاتری و در نظر گرفتن تئاتر اصیل ایرانی (سننی - آیینی)، داشتن تعریف صحیح و مشخص از جشنواره و پیروی از اصول و قانونهای یک جشنواره تئاتر می‌تواند می‌را برای رسیدن به جشنواره آرمانی تئاتری نزدیک سازد. و نیز باید این مسئله را هم اضافه کنم که اول باید ببینیم تعریف ما از آرمان تئاتر یا جشنواره تئاتر آرمانی چیست و بعد به مسایلی که در بالا به آن اشاره شد، بپردازیم.

● شما فکر می‌کنید که برگزاری این جشنواره‌ها، به شکلی که تاکنون رایج بوده است تأثیری در وضعیت تئاتر می‌داشته است؟

صدیقی - متأسفانه این جشنواره تاکنون آن گونه که باید نتوانسته بر وضعیت تئاتر کشور متأثیر بگذارد. زیرا اگر چنین تأثیری می‌گذشت، ما آن دارای تئاتر باهویت و فعال و پویایی بودیم و این ناشی از تصمیم‌گیری‌های غلط و تادرست بوده است و هر نهاد یا مؤسسه‌ای که پشتونه مالی داشته است جشنواره برگزار کرده است و برای همین تاکنون توانسته فقط اوقات فراغت نسبتاً خوبی را برای تعدادی از افراد جامعه فراهم آورد.

این جشنواره‌ها تاکنون، یا تبلیغی، تفریحی یا موسمی، دوره‌ای و یا تشویقی بوده است. متأسفانه کمتر جشنواره‌ای به جنبه هنری - آموزشی توجه داشته است و به دلیل همین محدودنگریستن، نتوانسته توجه هر نوع مخاطبی را جذب و جلب نماید.

● با توجه به وجود بخش حرفه‌ای در جشنواره امسال شما به عنوان یک منتظر تئاتر چه انتظاری از این بخش دارید؟

صدیقی - حضور افراد حرفه‌ای در جشنواره

تئاتر در دانشگاه‌ها باید مورد توجه قرار گیرد

کفتگو با سیدابوالحسن ریاضی مدیرکل فرهنگی وزارت فرهنگ و آموزش عالی

دارد؟

ریاضی - ما در حال برنامه‌ریزی برای تجهیز تالارهای دانشگاهی برای برقراری دانش‌فعالیت‌های نمایش هستیم. و همچنین در اردیبهشت ماه سال آینده، دومین جشنواره سراسری تئاتر دانشجویی را در دل جشنواره هنری دانشجویان در دانشگاه شهید چمران اهواز خواهیم داشت. این برنامه اشاره به گروههای فوق برنامه دانشگاه‌های سراسر کشور خواهد داشت. در حال حاضر فعالیت بخش تئاتر از نظر ما مطلوب نیست. این یک بخش ناشی از مشکلات امکانات است و همانطور که اشاره کردم در صدد رفع آن هستیم ولی بخش دیگر ناشی از نگاه‌های سلیقه‌ای در انتخاب متن‌ها و مسائل هنری است، که در تلاش هستیم با همفکری همه دست‌اندرکاران مجموعه تئاتر کشور و مشارکت نزدیک وزارت ارشاد، فعالیت گروه‌های دانشجویی را در بخش تئاتر بیش از پیش کنیم. ما معتقدیم تئاتر از جمله ابزارهای بسیار مؤثر است که باید در دانشگاه‌ها مورد توجه جدی قرار گیرد. در تمام دنیا شاخص فرهنگی بودن یک کشور، به تعداد تئاترها و تعداد تماشچیان تئاتر اطلاق می‌شود و با احترام به کلیه شاخه‌های هنری معتقدیم که تئاتر جایگاه ویژه خودش را در ارتفاع سطح فرهنگی کلان جامعه و دانشگاه باید داشته باشد.

هنرمندان شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر فجر در راهپیمایی ۲۲ بهمن شرکت کردند

در آستانه ۲۲ بهمن ماه سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی بیش از ۱۲۰۰ هنرمند شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر فجر در راهپیمایی ۲۲ بهمن شرکت کردند. در راهپیمایی ۲۲ بهمن ماه ۵۰۰ نفر از گروههای نمایشی شرکت کننده از استانهای قم، زنجان، گرگان، اردبیل، سیستان و بلوچستان، کرمانشاه، فارس، همدان، و دیگر استانها همکام با دیگر امت اسلامی در مسیرهای راهپیمایی ۲۲ بهمن ماه حضور یافتند. همچنین ۷۰۰ نفر از میهمانان تهرانی شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر فجر در این راهپیمایی شرکت کردند. گفتگی است میهمانان شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر فجر آمادگی خود را برای شرکت در نماز پرصلابت جمعه نیز اعلام کردند.

در نظر گرفته شده است؟

ریاضی - تئاتر خیابانی در دانشگاه‌های امیرکبیر، شریف، شهید بهشتی، الزهرا، خواجه نصیر، علامه طباطبائی، هنر، سوره، علم و صنعت، تربیت مدرس و تربیت معلم برنامه‌ریزی شده است که امیدواریم در کلیه دانشگاه‌ها بتوانیم اجرا کنیم.

● چه مضامینی در برنامه‌های تئاتر خیابانی بیشتر استفاده می‌شود؟

ریاضی - در تئاتر خیابانی با همراهی مسنون هنرها نمایشی، مضامینی انتخاب شده است که فضای دانشگاه‌ها مناسب تر است.

● نظر شما چه موضوعاتی است؟

ریاضی - موضوعاتی که بیشتر جنبه‌های اجتماعی و مباحث و دیدگاه‌های نقد نسبت به پدیده‌های اجتماعی را بیشتر دربرمی‌گیرد.

● تئاتر خیابانی به سبب دارا بودن چه ویژگی‌هایی می‌تواند در دانشگاه‌ها مطرح شود؟

ریاضی - به نظر ما یکی از فضاهای مناسب برای اجرای تئاتر خیابانی، دانشگاه‌ها هستند. تئاتر خیابانی اساساً تئاتر اعتراض است. به دلیل این که امکانات صحنه و نور، سالن و گریم ندارد. تئاتری است که به راحتی قابل اجرا و با مخاطبان ارتباط صمیمانه‌تری برقرار می‌کند و البته ویژگی‌های دانشجویی در نوع اجرا بیشتر لحاظ شده است، تئاتر صحنه که در حقیقت نیازمند مقدمات خاص خودش است، در حقیقت نیازمند مقدمات است. کارها، کلاسیک‌تر اجرا می‌شود. آن بخش به عنوان یک بخش حرفه‌ای توسط دانشجویان رشته هنر ما در فارابی برگزار خواهد شد. ولی تئاتر خیابانی که با مخاطبان عامتر و گسترده اجرا می‌شود، این امکان را فراهم می‌کند که فرهنگ هنرها نمایش در بین دانشجویان ما توسعه بیشتری پیدا کند.

● سیاست فرهنگی وزارت فرهنگ و آموزش عالی در خصوص فعالیت‌های فرهنگی دانشگاه آزاد چیست؟

ریاضی - ما هم در گروه‌هایی که در تالار فارابی برنامه اجرا می‌کنند از دانشگاه آزاد گروه‌های را داریم و هم در تئاتر خیابانی این امکان را فراهم کرده‌ایم که برای دانشگاه آزاد هم برنامه‌هایی اجرا شود. همانطور که قبل از هم من اشاره کرده‌ام در دایرة فعالیت‌های فرهنگی دانشجویی ما دانشجویان دانشگاه آزاد را هم در خانواده آموزش عالی می‌بینیم و معتقدیم تمامی سرویس‌های فرهنگی که به دانشجویان دانشگاه دولتی می‌دهیم باید دانشگاه آزاد هم از آن بهره‌مند شوند و ارتقاء سطح فرهنگی آموزش عالی بدون مشارکت دانشجویان دانشگاه آزاد در سیاست‌های ما نیست.

● اداره کل فرهنگی برای فعالیت‌های آتش در بخش تئاتر چه برنامه‌ها و سیاست‌هایی را مدنظر

تئاتر به عنوان یکی از زیباترین و جذاب‌ترین هنرهای انسان نه تنها در طول تاریخ، رسانه‌ای برای ابراز و بیان خواسته‌ها، انتقادات و نیازها بوده، بلکه همه بزرگان نمایش آن را پایه و سبب تولد هنر سینما می‌دانند. تئاتر امروزه به سبب ویژگی‌های متعدد مورد توجه کشورهای پیشرفته دنیا و به ویژه نسل جوان و نخبه و فرهنگی جامعه است. نسلی که به ویژه در مجتمع دانشگاهی و با معیارهای فرهنگی می‌زیند. به منظور شناخت و آشنایی با بخش تئاتر جوان، تئاتر خیابانی، مسایل و مشکلات تئاتر دانشگاه‌ها، با

سیدابوالحسن ریاضی، مدیرکل فرهنگی وزارت فرهنگ و آموزش عالی به گفت و گو نشستیم که با هم می‌خوانیم.

- لطفاً در ابتدا توضیح مختصه در خصوص برنامه‌های تئاتر دانشجویی بیان فرمایید؟

ریاضی - امسال ما با همکاری مرکز هنرهای نمایش و مساعدتی که همکاران وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی داشتند، بخش جدیدی در شانزدهمین جشنواره تئاتر فجر تحت عنوان بخش جوان ایجاد شد. که با همکاری اداره کل فرهنگی وزارت فرهنگ و آموزش عالی نمایشنامه‌هایی در بخش جوان و تعدادی از کارها هم در مسابقه جشنواره شرکت داده شدند. در حال حاضر تالار فارابی در دانشگاه تهران، اجرای بخش جوان را همه روزه شاهد است. در تالار مولوی تعدادی از کارها همراه با بخش‌های دیگر، به نظر دانشجویان خواهد رسید. همچنین با مساعدتی که صورت گرفته است، دانشجویان امسال به سهولت بیشتری می‌توانند از برنامه‌ها استفاده کنند. بليط‌هاي با تحفيف ویژه در اختیار دانشجویان گذاشته می‌شود. همین‌طور امسال با مساعدت مرکز هنرهای نمایشی، تئاتر خیابانی در دانشگاه‌های تهران، اجرا می‌شود. خوشبختانه در روز اول شاهد استقبال بسیار خوب دانشجویان دانشگاه‌های تهران از تئاتر خیابانی بوده‌ایم.

- شیوه گزینش تئاترهای دانشجویی به چه شکلی بوده است؟

ریاضی - ما به دانشگاه‌هایی که بخش تخصصی نمایش را دارند از جمله دانشکده‌های هنر، اعم از دانشگاه‌های دولتی و غیردولتی اعلام کرده‌ایم که کارهایی را معرفی کنند. محل تشخیص کیفیت کار خود دانشگاه‌ها بوده‌اند. به دلیل اینکه ما معتقدیم دانشگاه‌ها خودشان شرایط انتخاب را دارند و خودشان از بین کارهای موجود بهترین کارها را معرفی کردن. تعدادی از کارهای که ارائه شد، از طریق جشنواره سراسری تئاتر دانشجویی که ماه قبل توسط جهاد دانشگاهی برگزار شد، انتخاب و مجدداً به علاقمندان به هنر تئاتر عرضه می‌شود.

- کدام دانشگاه‌ها برای اجرای برنامه‌های تئاتر

امروز در جشنواره

تالار وحدت - ساعت ۱۷/۲۰ و ۱۹/۲۰، بخش ویژه، «دز هوش ربا» کار تاجیخش فناییان
تئاتر شهر - سالن اصلی، ساعت ۱۷/۲۰، بخش مسابقه، «بدرود آرش»، کار «هزار اسماعیلی» از شهر کرد
سالن چهارسو - ساعت ۱۷ و ۱۹، بخش ویژه، «اینم از این»، کار «آتیلا پسیانی» از تهران
سالن شماره ۲ - ساعت ۱۸ و ۲۰، بخش مسابقه، «شکلک»، کار «عماد توحیدی» از تهران
سالن قشقایی ساعت ۱۶/۲۰ و ۱۸/۲۰، بخش سنت و آثینی «نایاش آثینی»، کار «فاروق کیانی» از تربت جام
تالار مولوی - ساعت ۱۶ و ۱۸، بخش مسابقه، «امیراطور جدید»، کار «محمد احمدی» از تهران
تالار سرکلچ - ساعت ۱۷/۲۰ و ۱۹/۲۰، بخش مسابقه، «یکی از میان همه»، کار «لیلا پرویزی» از اصفهان
تالار هنر - ساعت ۱۹ و ۲۰، بخش مسابقه، «افق های مه آلو»، کار «احمد سپاسدار» از شیراز
تالار حرکت - ساعت ۱۸ و ۲۰، برگزیده جشنواره کودک «روز قشنگ سارا»، کار «رضا حسینی» از همدان
تالار محراب - ساعت ۱۷ و ۱۹ برگزیده جشنواره منطقه ای، «واقعه در واقعه»، کار «صادق عاشورپور» از همدان
تالار اسوه - ساعت ۱۷ و ۱۹ برگزیده جشنواره منطقه ای، «ساج سوزان»، کار «صابر دل بینا» از سنتنج
تالار فارابی - ساعت ۱۵/۲۰ و ۱۷/۲۰، بخش جوان، «سیمیرغ»، از دانشگاه الزهرا - تهران
مجموعه آزادی - ساعت ۱۷ و ۱۹ برگزیده جشنواره منطقه ای، «هنفی سرخ»، کار «رضا حسینی» از تربت حیدریه
فرهنگسرای نیاوران - ساعت ۱۷ و ۱۹، بخش مسابقه، «از خان»، کار «احمد مینایی» از مشهد
 محل اقامه هنرمندان - ساعت ۲۱ تا ۲۲، نمایش فیلم «الکترا» نوشته اوریپید

امروز در بخش تئاتر خیابانی

کوی دانشگاه امیرکبیر - ساعت ۱۱ - «مجنون» - کار «محمد مهدی خاتمی» از مشهد
کوی دانشگاه امیرکبیر - ساعت ۱۲ - «سد معبر» - کار «حمید کاکاسلطانی» از تهران
کوی دانشگاه شهید بهشتی - ساعت ۱۱ - «مرثیه آب» کار «رضا حیدری» از تهران
کوی دانشگاه علم و صنعت - ساعت ۱۱ - «آفروحطن»، کار «فاروق کیانی» از تربت جام
کوی دانشگاه علم و صنعت - ساعت ۱۳ - «تیک تاک» کار «محمد رضا صدیقی» از تهران
کوی دانشگاه تهران - ساعت ۱۱ - «روزنامه» کار «مهرداد رایانی» از تهران
تئاتر شهر - ضلع شرقی، ساعت ۱۶، «آفروحطن» کار «فاروق کیانی» از تربت جام
تئاتر شهر - ضلع شمالی، ساعت ۱۷، «خوب یا بد» کار «حسن خلیلی» از تهران
میدان راه آهن - ساعت ۱۶، «هیاهو» کار «مهسا هراتی» از تهران
ترمیثال جنوب - (توبیان بعثت)، ساعت ۱۶، «یک روز خوش» کار «بابک والی» از تهران
پارک خیام - (خیابان ۱۷ شهریور)، ساعت ۱۶، «همسایه های ناجور» کار «بهزاد شکارچی» از تهران
زیر برج آزادی - ساعت ۱۶، «اول طرف را بشناس» کار «وحید ترحمی» از تهران
بازار گل (پارک لاله)، ساعت ۱۶ «اگه بشه چی میشه» کار «امیر آتشانی» از تهران
پارک شهر (خیابان حافظ)، ساعت ۱۶ «سد معبر» کار «حمید کاکاسلطانی» از تهران
بوستان خواجه (میدان غار)، ساعت ۱۶ «مرثیه آب» کار «رضا حیدری» از تهران

اصلاح جلسات نقد و بررسی

ردیف	نام نمایش	روز و تاریخ	ساعت	مکان
۱	یک روز خاطره انگیز برای دانشمندو	جمعه ۷۶/۱۱/۲۴	۲۲	تالار وحدت
۲	دز هوش ربا	شنبه ۷۶/۱۱/۲۵	۱۴	تالار رودکی
۳	اینم از این	شنبه ۷۶/۱۱/۲۵	۱۵	تالار رودکی
۴	بندار بیدخش	یکشنبه ۷۶/۱۱/۲۵	۹	تالار رودکی
۵	کنار شیر آتشنشانی	دوشنبه ۷۶/۱۱/۲۷	۹	تالار رودکی
۶	صبرا و شتیلا	دوشنبه ۷۶/۱۱/۲۷	۱۰	تالار رودکی
۷	روز از نو	دوشنبه ۷۶/۱۱/۲۷	۱۱	تالار رودکی

نمایش

ویژه شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر فجر
زیرنظر لاله تقیان
مدیر داخلی مریم آقائی
مدیر هنری حجت ترصی
حروفچینی شهناز یوسفی، فاطمه شفیعی
مسعود عباسی
مسئول روابط عمومی فاطمه کباریان
عکس حجت ترصی، اختر تاجیک

خبر

دفتر پژوهش هنرهای نمایشی سوره دومین نشست پژوهشی خود را با عنوان «تأملی بر جایگاه و تأثیر جشنواره ها بر تئاتر» روز یک شنبه ۷۶/۱۱/۲۶ رأس ساعت ۱۰ صبح در تالار اندیشه حوزه هنری بزرگزار می کند.
در دومین نشست پژوهشی، دکتر علی مقتدری (ریاست جهاد دانشگاهی)، فرهاد مهندس پور، تاجیخش فناییان، دکتر قطب الدین صادقی و استادان، کارشناسان، دانشجویان و منتظران تئاتر حضور خواهند داشت.

نمایشگاه کاریکاتور و تئاتر در نگارخانه دانشگاه هنر

معزمان با برگزاری شانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر فجر نمایشگاه کاریکاتور «حسین رحمتی» حول موضوع تئاتر، در نگارخانه هنر برقرار است. این نمایشگاه تا ۷ اسفندماه ادامه خواهد داشت. نگارخانه در تعطیلات رسمی و روزهای پنجشنبه و جمعه تعطیل است.

آدرس: چهارراه ولی عصر - انتهای کوچه شهید بالابر - ساعت ۱۰ تا ۱۷/۲۰

خبر

• تالار فارابی - ساعت ۱۵/۴۵ - نمایش «البته واضح و مبرهن است که ...» سالن پر از چهره های دانشجویی است و نمایش در آرامش بر صحنه می رود. هر چند که پس از پایان نمایش چهره ها چنان راضی بنظر نمی رسد.